Univerza v Ljubljani Fakulteta za matematiko in fiziko

Geometrijsko zvezna gibanja togih teles

Matic Oskar Hajšen in Eva Zmazek

Kazalo

1	Uvo	od .	4				
2	Teo	eoretično ozadje					
	2.1	Homogene in kartezične koordinate	4				
	2.2	Zveza med koordinatami točk v fiksnem koordinatnem sistemu in ko- ordinatami točk v gibajočem se koordinatnem sistemu	4				
	2.3	Gibanje točk v času	5				
	$\frac{2.5}{2.4}$	Opis rotacij s kvaternioni	6				
	2.5	Bezierjeve krivulje	8				
3 I	Imp	Implementacija 9					
	3.1	Kvaternioni	9				
	3.2	Kocka	11				
	3.3	Razvrsti	13				
$\mathbf{L}$	istii	ngs					
	1	array2quat	9				
	2	quat_vec	9				
	3	quatmultiply	9				
	4	conj_quat	10				
	5	quat_exp	10				
	6	quat_rot_mat	10				
	7	kocka	11				
	8	kocka_vek	11				
	9	kot_v_kvat	12				
	10	risi_kocko	12				
	11	rotirana_kocka	12				
	12	polepsaj_sbezier	16				
	13	rot_vek_za_kot	16				
	14	sbezier	17				
	15	sdecasteljau	17				
	16	slerp	18				
	17	translacija	19				
	18	izracunaj_vse	19				
	19	narisi_vse	20				
	20	For educational purposes	23				
	21	For educational purposes	23				

1 Uvod

Z najino seminarsko bova prikazala, kako se da znanje, pridobljeno pri tem predmetu, uporabiti pri upodobitvi gibanja togih teles, ki se uporabljajo pri računalniških animacijah in v robotiki. Za opis teh gibanj bomo uporabljali kvaternione in bezierjeve krivulje na kvaternionih.

2 Teoretično ozadje

2.1 Homogene in kartezične koordinate

Imejmo vektor p v 3-dimenzionalnem prostoru s homogenimi koordinatami $p = (p_0, p_1, p_2, p_3)^T \in \mathbb{R}^4/\{(0, 0, 0, 0)^T\}$. Če je prva komponenta p_0 neničelna, lahko za točko p definiramo prirejene kartezične koordinate $\underline{p} = (\underline{p_1}, \underline{p_2}, \underline{p_3})^T \in \mathbb{R}^3$, pri čemer velja $\underline{p_i} = \frac{p_i}{p_0}$ za i = 1, 2, 3. Na tak način vektorja p in λp opisujeta isto točko $\underline{p}$ za poljubno neničelno realno število λ . Vektorjem z ničelno prvo komponento priredimo točke v neskončnosti.

2.2 Zveza med koordinatami točk v fiksnem koordinatnem sistemu in koordinatami točk v gibajočem se koordinatnem sistemu

Definirajmo dva koordinatna sistema v $\mathbb{R}^3$:

- $\bullet$ fiksen koordinatni sistem E^3 (običajen koordinatni sistem)
- gibajoč se koordinatni sistem $\hat{E}^3$

Točke lahko predstavimo v enem ali drugem.

Označimo s $\underline{p}$ točko glede na fiksen koordinatni sistem E^3 , s $\underline{\hat{p}}$ pa glede na $\hat{E}^3$. Potrebujemo koordinatno transformacijo

$$\hat{E}^3 \to E^3$$

$$\hat{p} \mapsto p$$

Z uporabo homogenih koordinat, lahko transformacijo zapišemo s pomočjo matrike

$$M = \begin{bmatrix} m_{0,0} & 0 & 0 & 0 \\ \hline m_{1,0} & m_{1,1} & m_{1,2} & m_{1,3} \\ m_{2,0} & m_{2,1} & m_{2,2} & m_{2,3} \\ m_{3,0} & m_{3,1} & m_{3,2} & m_{3,3} \end{bmatrix},$$

kjer velja $m_{0,0} \neq 0$. Preslikavo v homogenih koordinatah lahko torej zapišemo kot:

$$\hat{p} \mapsto p = M\hat{p}$$

Vektorju $c=M(1,0,0,0)^T=(m_{0,0},m_{1,0},m_{2,3},m_{3,0})^T$ zapisanemu v homogenih koordinatah pripada vektor $\underline{c}=(\frac{m_{1,0}}{m_{0,0}},\frac{m_{2,0}}{m_{0,0}},\frac{m_{3,0}}{m_{0,0}})^T$, zapisan v kartezičnih koordinatah.

Ta vektor opisuje položaj koordinatnega izhodišča gibajočega se koordinatnega sistema $\hat{E}^3$ glede na koordinatni sistem E^3 . 3×3 matrika

$$\underline{R} = \frac{1}{m_{0,0}} \begin{bmatrix} m_{1,1} & m_{1,2} & m_{1,3} \\ m_{2,1} & m_{2,2} & m_{2,3} \\ m_{3,1} & m_{3,2} & m_{3,3} \end{bmatrix}$$

opisuje orientacijo gibajočega se koordinatnega sistema $\hat{E}^3$. Pravimo ji **rotacijska** matrika.

Oglejmo si, kaj naredi matrika M z vektorjem $[1, b_M, c_M, d_M]$:

$$M \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ b_M \\ c_M \\ d_M \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} m_{0,0} \\ m_{1,0} \\ m_{2,0} \\ m_{3,0} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ m_{1,1}b_M & m_{1,2}c_M & m_{1,3}d_M \\ m_{2,1}b_M & m_{2,2}c_M & m_{2,3}d_M \\ m_{3,1}b_M & m_{3,2}c_M & m_{3,3}d_M \end{bmatrix}$$

Dobimo vektor v homogeni obliki, ki ima na prvi komponenti vrednost $m_{0,0}$, preostale tri komponente pa predstavlja vektor

$$\left[\begin{array}{c} m_{1,0} \\ m_{2,0} \\ m_{3,0} \end{array}\right] + \left[\begin{array}{ccc} m_{1,1} & m_{1,2} & m_{1,3} \\ m_{2,1} & m_{2,2} & m_{2,3} \\ m_{3,1} & m_{3,2} & m_{3,3} \end{array}\right] \cdot \left[\begin{array}{c} b_M \\ c_M \\ d_M \end{array}\right]$$

Ker je to vektor v homogeni obliki in ker je prva komponenta neničelna ($m_{0,0} \neq 0$), je njemu prirejen vektor v kartezični obliki enak

$$\frac{1}{m_{0,0}} \left[\begin{array}{c} m_{1,0} \\ m_{2,0} \\ m_{3,0} \end{array} \right] + \frac{1}{m_{0,0}} \left[\begin{array}{cccc} m_{1,1} & m_{1,2} & m_{1,3} \\ m_{2,1} & m_{2,2} & m_{2,3} \\ m_{3,1} & m_{3,2} & m_{3,3} \end{array} \right] \cdot \left[\begin{array}{c} b_M \\ c_M \\ d_M \end{array} \right],$$

ki pa je enak vsoti $\underline{c} + R \cdot \hat{p}$

Transformacijo $\hat{p} \mapsto p$ v kartezičnih koordinatah zapišemo kot:

$$p = \underline{c} + R\hat{p}$$

2.3 Gibanje točk v času

Kadar je c = c(t) in R = R(t), govorimo o gibanju togega telesa:

$$\hat{E}^3 \times I \to E^3$$

$$(\underline{\hat{p}},t)\mapsto\underline{c}(t)+R(t)\underline{\hat{p}}=:\underline{p}(t)$$

Krivulji p(t) pravimo **trajektorija** točke $\hat{p}$

Če je $\underline{c}(t) = (0,0,0)$, potem trajektorija poljubne točke $\underline{\hat{p}}$ leži na sferi z radijem $||\underline{\hat{p}}||$ in središčem v koordinatnem izhodišču fiksnega koordinatnega sistema E^3 . Rotacijski del gibanja R(t) opisuje gibanje po enotski sferi, zato se imenuje tudi **sferični del gibanja togega telesa**. Problem je konstrukcija matrike R, ki mora biti ortogonalna. $(RR^T = R^TR = I, \det R = 1)$.

2.4 Opis rotacij s kvaternioni

Pri opisovanju rotacij si lahko pomagamo s **kvaternioni**. Prostor kvaternionov H je 4-dimenzionalni vektorski prostor s standardno bazo

$$\underline{1} = (1, (0, 0, 0)^T)$$

$$\underline{i} = (0, (1, 0, 0)^T)$$

$$\underline{j} = (0, (0, 1, 0)^T)$$

$$k = (0, (0, 0, 1)^T)$$

Vsak kvaternion $\mathcal{A}$ lahko zapišemo kot:

$$\mathcal{A} = (a_0, \underline{a}), \ a_0 \in \mathbb{R}$$
 skalarni del , $\underline{a} = (a_1, a_2, a_3)^T$ vektorski del

Na kvaternionih sta definirana seštevanje in množenje kot:

$$\mathcal{A} + \mathcal{B} = (a_0, \underline{a}) + (b_0, \underline{b}) = (a_0 + b_0, \underline{a} + \underline{b})$$
$$\mathcal{A} \cdot \mathcal{B} = (a_0 \cdot b_0 - a \cdot b, a_0 b + b_0 a + a \times b)$$

Konjugirana vrednost kvaretniona $\mathcal{A} = (a_0, \underline{a})$ je definirana kot $\overline{\mathcal{A}} = (a_0, -\underline{a})$.

Definicija 2.1. Preslikava $\chi : \mathbb{H} \setminus \{0\} \to SO_3$ oblike

$$Q \mapsto \frac{1}{q_0^2 + q_1^2 + q_2^2 + q_3^2} \begin{bmatrix} q_0^2 + q_1^2 - q_2^2 - q_3^2 & 2(q_1q_2 - q_0q_3) & 2(q_1q_3 + q_0q_2) \\ \\ 2(q_1q_2 + q_0q_3) & q_0^2 - q_1^2 + q_2^2 - q_3^2 & 2(q_2q_3 - q_0q_1) \\ \\ 2(q_1q_3 - q_0q_2) & 2(q_2q_3 + q_0q_2) & q_0^2 - q_1^2 - q_2^2 + q_3^2 \end{bmatrix}$$

$$Q = (q_0, (q_1, q_2, q_3)^T)$$

se imenuje kinematična preslikava.

Matika $\chi(Q)$ je rotacijska matrika. Velja pa tudi obratno. Vsako rotacijsko matriko R lahko zapišemo v zgornji obliki, to je, lahko jo preslikamo v dva **antipodna kvaterniona** oblike

$$\pm Q = \pm (q_0, (q_1, q_2, q_3)^T),$$

$$q_0^2 + q_1^2 + q_2^2 + q_3^2 = 1$$

Kinematična preslikava poda korespondenco med 3D rotacijami in parom antipodnih točk na 4D enotski sferi $S^3 \subseteq R^4$.

Ker velja $q_0^2 + q_1^2 + q_2^2 + q_3^2 = 1$, so vrednosti $|q_i|$; i = 0, 1, 2, 3 na zaprtem interalu med 0 in 1. Vrednost q_0 in vektor $(q_1, q_2, q_3)^T$ lahko zato zapišemo v obliki:

$$q_0 = \cos(\frac{\phi}{2})$$

in

$$\begin{bmatrix} q_1 \\ q_2 \\ q_3 \end{bmatrix} = \sin(\frac{\phi}{2}) \cdot \vec{r}; \ \vec{r} \text{ enotski vektor}$$

Če kvaternion Q zapišemo v tej obliki, ima rotacija, prirejena temu kvaternionu lepo geometrijsko interpretacijo. Predstavlja namreč rotacijo za kot ϕ okrog osi $\vec{r}$.

Ker lahko vsako rotacijo zapišemo v tej obliki, lahko tako zapišemo tudi rotacijo iz poglavja 2.2. Če imamo podano preslikavo M, poiščimo, kako za to preslikavo definiramo kvaternion Q. Priemerjajmo matriki $\mathbb{R}$ in poglavja 2.2 in $\mathbb{R}$, zapisanega s kvaternioni.

$$m_{0,0} + m_{1,1} + m_{1,2} + m_{3,3} = 4q_0^2$$

$$m_{3,2} - m_{2,3} = 2 \cdot (q_2q_3 - q_0q_1) - 2 \cdot (q_2q_3 + q_0q_1) = 4q_0q_1$$

$$m_{1,3} - m_{3,1} = 2 \cdot (q_1q_3 + q_0q_2) - 2 \cdot (q_1q_3 + q_0q_2) = 4q_0q_2$$

$$m_{2,1} - m_{1,2} = 2 \cdot (q_1q_2 + q_0q_4) - 2 \cdot (q_1q_2 + q_0q_4) = 4q_0q_3$$

$$m_{3,2} - m_{2,3} = 4q_0q_1$$

$$m_{0,0} + m_{1,1} - m_{1,2} - m_{3,3} = 4q_1^2$$

$$m_{2,1} + m_{1,2} = 4q_1q_2$$

$$m_{1,3} + m_{3,1} = 4q_1q_2$$

$$m_{2,1} + m_{1,2} = 4q_1q_2$$

$$m_{2,1} + m_{1,2} = 4q_1q_2$$

$$m_{2,1} + m_{1,2} = 4q_1q_2$$

$$m_{3,2} + m_{2,3} = 4q_2q_3$$

$$m_{3,2} + m_{2,3} = 4q_2q_3$$

$$m_{1,3} + m_{3,1} = 4q_1q_3$$

$$m_{1,3} + m_{3,1} = 4q_1q_3$$

$$m_{1,3} + m_{3,1} = 4q_1q_3$$

$$m_{1,3} + m_{2,3} = 4q_2q_3$$

$$m_{1,3} + m_{2,3} = 4q_2q_3$$

$$m_{1,1} - m_{1,2} + m_{2,3} = 4q_2q_3$$

$$m_{1,1} - m_{1,2} + m_{2,3} = 4q_2q_3$$

$$m_{1,1} - m_{1,2} + m_{2,3} = 4q_2q_3$$

Opazimo, da v vsakem sklopu razmerja med vrednostmi enaka

$$q_0: q_1: q_2: q_3$$

Ker q_0, q_1, q_2, q_3 niso hkrati enaki 0, bo vsaj eno izmed zgornjih razmerij različno od 0:0:0:0. Tisto razmerje nato uporabimo kot razmerje $q_0:q_1:q_2:q_3$. Skupaj z enakostjo $q_0^2+q_1^2+q_2^2+q_3^2=1$ nato izračunamo kvaternion $Q=(q_0,q_1,q_2,q_3)^T$ (bolj natančno sta v množici rešitev dva antipodna kvaterniona).

2.5 Bezierjeve krivulje

Z uporabo kinematične preslikave lahko za konstrukcijo sferičnih gibanj uporabimo Bezierjeve krivulje. Izberemo kontrolne kvaternione $Q_0, Q_1, \ldots, Q_n$.

$$Q(t) = \sum_{i=0}^{n} Q_i B_i^n(t)$$

Bezierjeva krivulja Q(t) v času t opiše kvaternion, ki mu priredimo rotacijo R(t):

$$\chi(Q(t)) = R(t)$$

Rotacija, ki je določena z Bezierjevo krivuljo $Q(t)=\sum\limits_{i=0}^nQ_iB_i^n(t)$ stopnje n, je sferično razionalno gibanje stopnje 2n.

Gibanje koordinatnega izhodišča zapišemo v obliki

$$\underline{c}(t) = \frac{w(t)}{||Q(t)||^2}; \ w(t) := (w_1(t), w_2(t), w_3(t)).$$

3 Implementacija

3.1 Kvaternioni

Ker si pri opisovanju rotacij pomagamo s kvaternioni, sva na kvaternionih definirala naslednje funkcije:

Listing 1: array2quat

```
1
 function Q = array2quat(a, b, c, d)
  %ARRAY2QUAT prejme 4 parametre, ki jih pretvori v kvaternion (
2
      vektorsko obliko)
3
 %input:
4
  %a, b, c, d
                   komponente
5 %output:
6
  %Q
                   kvaternion
7
8 | Q = [a, b, c, d];
  end
```

Listing 2: quat vec

```
function v = quat_vec(Q)
1
2 |%QAUD_VEC poda vektorski del kvaterniona Q
3 %input:
                   kvaternion (q0, q1, q2, q3)
4
  %Q
5
  %output:
6
                  vektorski komponenta Q—ja, (q1, q2, q3)
  %V
7
8
 v = [Q(2) Q(3) Q(4)];
9
  end
```

Listing 3: quatmultiply

```
1
  function c = quatmultiply(a,b)
2
   %QUATMULTIPLY izracuna produkt dveh kvaternionov, kot je opisano v
       clanku
3
  % Input:
4
5 % a ... prvi kvaternion
6 % b ... drugi kvaternion
7
8 % Output:
   % c ... produkt (nov kvaternion)
9
10
11 | c = zeros(1,4);
12 \mid a_s = a(1);
13 b_s = b(1);
14
```

Listing 4: conj quat

```
function Q = conj_quat(q)
2
  %CONJ_QUAT vrne konjugirano vrednost podanega kvaterniona q
3
  %input:
4
                   kvaternion
  %q
5
  %output:
                   konjugiran qvaternion
6
  %0
7
  Q = [q(1), -q(2:4)];
8
9
  end
```

Listing 5: quat exp

```
1 | function e = quat_exp(q, t)
2
   %QUAT_EXP vrne potenco z osnovo q (kvaternion) in eksponentom t
3 %input:
4 % q
                    kvaternion [a, b, c, d]
5
   % t
                    eksponent
6 %output:
7
   % e
                    rezultat q^t
8
9
   if t==-1
10
       e = conj_quat(q)/norm(q);
11
   else
12
       a = q(1);
13
       v = quat_-vec(q);
14
       theta = acos(a/norm(q));
15
       n = v/norm(v);
16
17
       e = norm(q)^t*[cos(t*theta), n*sin(t*theta)];
18
   end
```

Listing 6: quat rot mat

```
function H = quat_rot_mat(Q)
%QUAT_ROT_MAT oblikuje rotacijsko matriko, prirejeno kvaternionu Q
```

```
3 %input:
 4
   %0
                kvaternion
 5 %
6 %output:
   %Н
                rotacijska matrika za sfericno gibanje
8
9 |H = zeros(3,3);
10 h = sum(Q.^2);
11
12 \mid if h == 0
13
       H = eye(3,3);
14 else
15
       H(1,1) = Q(1)^2+Q(2)^2 - Q(3)^2 - Q(4)^2;
16
       H(1,2) = 2*(Q(2)*Q(3) - Q(1)*Q(4));
17
       H(1,3) = 2*(Q(2)*Q(4) + Q(1)*Q(3));
18
19
       H(2,1) = 2*(Q(2)*Q(3) + Q(1)*Q(4));
20
       H(2,2) = Q(1)^2 - Q(2)^2 + Q(3)^2 - Q(4)^2;
21
       H(2,3) = 2*(Q(3)*Q(4) - Q(1)*Q(2));
22
23
       H(3,1) = 2*(Q(2)*Q(4) - Q(1)*Q(3));
24
       H(3,2) = 2*(Q(3)*Q(4) + Q(1)*Q(2));
25
       H(3,3) = Q(1)^2 - Q(2)^2 - Q(3)^2 + Q(4)^2;
26
27
       H = 1/h.*H;
28 end
29
30
   end
```

3.2 Kocka

Listing 7: kocka

```
function oglisca = kocka(T0, T1)
%Vrne kocko, definirano z diagonalo (T0,T1)
a = [T1(1) - T0(1) 0 0];
b = [0 T1(2) - T0(2) 0];
c = [0 0 T1(3) - T0(3)];

oglisca = [T0; T0+b; T0+a+b; T0+a; T0+c; T0+c+b; T0+a+b+c; T0+a+c];
%ploskve = [1 2 3 4; 2 6 7 3; 4 3 7 8; 1 5 8 4; 1 2 6 5; 5 6 7 8];
end
```

```
Listing 8: kocka vek
```

```
function oglisca = kocka_vek(X, Y, Z, T0)
%input:
```

```
3 % x,y,z vektorji stranic x,y,z stranic
4 % T0 izhodisce
5 %output:
6 % oglisca vsa oglisca kocke, ki se zacne v T0
7 
8 oglisca = [T0; T0+Y; T0+X+Y; T0+X; T0+Z+Y; T0+X+Y+Z; T0+X+Z];
9 %ploskve = [1 2 3 4; 2 6 7 3; 4 3 7 8; 1 5 8 4; 1 2 6 5; 5 6 7 8];
10 end
```

Listing 9: kot v kvat

```
1 | function r = kot_v_kvat(fi, e)
2
   %input:
3 % fi
                    kot
4 % e
                    vektor osi
5 %output:
6 % Q
                    kvaternion
7
  |% sprejme kot fi in os e ter vrne kvaternion, ki predstavlja rotacijo
8
9 % za kot fi okoli osi e
10
11 \mid e = e/norm(e):
12 \mid r = [\cos(fi/2) \sin(fi/2)*e(1) \sin(fi/2)*e(2) \sin(fi/2)*e(3)];
13
  end
```

Listing 10: risi kocko

```
function risi_kocko(K, barva)
% sprejme koordinate oglisc K (dobljene iz funkcije kocka) in barvo
% ter jo narise v figuro

ploskve = [1 2 3 4; 2 6 7 3; 4 3 7 8; 1 5 8 4; 1 2 6 5; 5 6 7 8];
patch('Vertices', K, 'Faces', ploskve, 'FaceColor', barva);
end
```

```
function K1 = rotiraj_kocko(K0, kot_x, kot_y, kot_z)
%zarotira kocko K0 za podane kote

K1 = zeros(size(K0));
for i = 1:8
    K1(i,:) = quat_vec(rot_vek_za_kot(K0(i,:), kot_x, kot_y, kot_z));
end
end
```

Listing 11: rotirana kocka

```
function [K0, x0, y0, z0] = rotirana_kocka(x,y,z,Q)
```

```
2
3 H = quat_rot_mat(Q);
4 x0 = (H*x')';
5 y0 = (H*y')';
6 z0 = (H*z')';
7 K0 = kocka_vek(x0,y0,z0, [0 0 0]);
8
9 end
```

3.3 Razvrsti

```
function b = bezier (B,t)
 1
 2 % Opis :
 3 % bezier vrne tocke na Bezierjevi krivulji pri danih
4 |% parametrih
6 % Definicija :
 7
   % b = bezier (B,t)
  % Vhodna podatka :
9
10 % B
            matrika velikosti n+1 x d, ki predstavlja kontrolne
11 %
            tocke Bezierjeve krivulje stopnje n v
12 %
            d— dimenzionalnem prostoru ,
13 |% t
            seznam parametrov dolzine k, pri katerih racunamo
14 %
            vrednost Bezierjeve krivulje
15 %
16 % Izhodni podatek :
17 % b
            matrika velikosti k x d, kjer i—ta vrstica
18 %
            predstavlja tocko na Bezierjevi krivulji pri
19 %
            parametru iz t na i- tem mestu
20
21 \mid [\mathsf{n},\mathsf{d}] = \mathsf{size}(\mathsf{B});
22 \mid k = length(t);
23 \mid b = zeros(k,d);
24
25 | for i=1:k
26
        for j=1:d
27
            D = decasteljau(B(:,j)',t(i));
28
            b(i,j) = D(1,n);
29
        end
30 | end
```

```
function D = decasteljau (b,t)
price function D = decasteljau (b,t)
function D = decaste
```

```
% seznam koordinat b pri danem parametru t
4
 5
6
   % Definicija :
 7
   % D = decasteljau (b,t)
8
9
   % Vhodna podatka :
10
            seznam koordinat kontrolnih tock Bezierjeve krivulje
11
   %
            stopnie n,
12
            parameter , pri katerem racunamo koordinato
   % t
   %
13
            Bezierjeve krivulje
14
   %
15
   % Izhodni podatek :
            tabela velikosti n+1 x n+1, ki predstavlja de
16
   % D
17
   %
            Casteljaujevo shemo za koordinate b pri parametru t
18
   %
            ( element na mestu (1,n +1) je koordinata Bezierjeve
19
            krivulje pri parametru t, elementi na mestih (i,j)
   %
20
            za i > n-i+2 so NaN)
21
22
   n = length(b);
23
   D = [b', NaN(n,n-1)];
24
25
   for r=1:n
26
       for i=0:n-r-1
27
            D(i+1,r+1) = (1-t)*D(i+1,r) + t*D(i+2,r);
28
        end
29
   end
```

```
function plot_kontrolne_kocke(x0,y0,z0,T0, B,c, zac_barva,
       vmes_barva, kon_barva, pavza)
 2
   %input:
3
                        vektorji, ki dolocajo zacetno kocko
   % X, Y, Z
                        izhodidce kocke
4
   % T0
 5
   % B
                        matrika n x 4, v kateri so kontrolni kvaternioni
       kot
   %
6
                        vrstice
 7
   % C
                        translacijska funkcija
                        kake barve naj bodo kontrolni kvadri
8
   % barve
9
  % pavza
                        ali naj pavzira vmes
10 %output:
  % narise kontroln
       kvadre — to so kvadri, ki bi jih dobili s premikanjem
12
   % osnovnega z hi(Q_i), kjer je Q_i kontrolni kvaternion
13
14
15
   for i = 1:size(B,1)
16
       if pavza
17
           pause
```

```
18
        end
19
        switch i
20
            case 1
21
                barva = zac_barva;
22
            case size(B,1)
23
                barva = kon_barva;
24
            otherwise
25
                barva = vmes_barva;
26
        end
27
        Q = B(i,:);
28
        H = quat_rot_mat(Q);
29
        x = (H*x0')';
30
        y = (H*y0')';
        z = (H*z0')';
31
32
        T = T0+c(i,:);
33
        risi_kocko(kocka_vek(x, y, z, T),barva);
34 \mid end
```

```
function plot_tirnice(P, c)
1
 2 %input:
3 % P
                         premaknjeni vektorji kvadra
4 % c
                         translacijska funkcija
 5 %ouput:
6 % narise tirnice, po katerih se premikajo oglisca kvadra
 7
8 \mid n = size(c, 1);
9
10 %en vektor
11 V_x = zeros(n,3);
12 | V_y = zeros(n,3);
13 V_z = zeros(n,3);
14 \mid V_{xy} = zeros(n,3);
15 \mid V_zy = zeros(n,3);
16 \mid V_{xz} = zeros(n,3);
17 \mid V = zeros(n,3);
18
19
20 | for i = 1:n
21
        Pi = P\{i\};
22
        V_{-}x(i,:) = Pi(1,:);
23
        V_{y(i,:)} = Pi(2,:);
24
        V_z(i,:) = Pi(3,:);
25 | end
26
27 % dva vektorja
28 | V_xy = V_x + V_y + c;
```

```
29 | V_zy = V_z + V_y + c;
30 | V_xz = V_x + V_z + c;
31
32 % vsi
33 V = V_x + V_y + V_z + c;
34
35 | V_x = V_x + c;
36 | V_y = V_y + c;
37 | V_z = V_z + c;
38
39
40
    plot3(V_{-}x(:,1), V_{-}x(:,2), V_{-}x(:,3),...
41
        V_{y}(:,1), V_{y}(:,2), V_{y}(:,3),...
42
        V_{-}z(:,1), V_{-}z(:,2), V_{-}z(:,3),...
43
        V_{xy}(:,1), V_{xy}(:,2), V_{xy}(:,3),...
44
        V_{zy}(:,1), V_{zy}(:,2), V_{zy}(:,3),...
        V_xz(:,1), V_xz(:,2), V_xz(:,3),...
45
46
        V(:,1), V(:,2), V(:,3),...
        c(:,1), c(:,2), c(:,3),...
47
48
        'LineWidth',1.5)
49
50
51
   end
```

Listing 12: polepsaj sbezier

```
function mat_Q = polepsaj_sbezier(Q)
2
   %spremeni celico Q v matriko mat_Q
3
4 \mid n = length(Q);
5
   mat_Q = zeros(n,4);
6
   for i = 1:n
7
        mat_{Q(i,:)} = Q\{i\}\{1\};
8
   end
9
10
   end
```

Listing 13: rot vek za kot

10 **end**

Listing 14: sbezier

```
function b = sbezier(Q,t)
2
   % Opis:
3
       bezier vrne tocke na Bezierjevi krivulji pri danih
4
       parametrih
5
6
   % Definicija:
7
   %
       b = bezier(B,t)
8
  % Vhodna podatka:
9
       Q matrika velikosti n+1 x d, ki predstavlja kontrolne
10 %
           tocke Bezierjeve krivulje stopnje n v
11 %
12 %
           d—dimenzionalnem prostoru,
13 %
           seznam parametrov dolzine k, pri katerih racunamo
           vrednost Bezierjeve krivulje
14 %
15 %
16 % Izhodni podatek:
17 %
       b
           matrika velikosti k x d, kjer i—ta vrstica
18 %
           predstavlja tocko na Bezierjevi krivulji pri
19 %
           parametru iz t na i-tem mestu
20
21 | %[N, d] = size(B);
22 \mid %n = N-1;
23 \mid k = length(t);
24
25 \mid b = cell(k,1);
26
27 | for K = 1:k
       decast = sdecasteljau(Q,t(K));
28
29
       b\{K\} = decast(1,end);
30 | end
31
  b:
```

Listing 15: sdecasteljau

```
function D = sdecasteljau(Q,t)
2
  % Opis:
       decasteljau vrne shemo de Casteljaujevega postopka za dan
3
       seznam koordinat Q pri danem parametru t
4
5
   %
6
  % Definicija:
7
      D = decasteljau(Q,t)
8
9
  % Vhodna podatka:
10 %
     Q
          seznam koordinat kontrolnih tock Bezierjeve krivulje
```

```
11 %
            stopnje n
12
            parameter , pri katerem racunamo koordinato
   %
       t
13
            Bezierjeve krivulje
14
   %
15
   % Izhodni podatek:
16
           tabela velikosti n+1 x n+1, ki predstavlja de
17
            Casteljaujevo shemo za koordinate b pri parametru t
            (element na mestu (1,n+1) je koordinata Bezierjeve
18
19
   %
            krivulje pri parametru t, elementi na mestih (i,j)
20 %
            za i > n-j+2 so NaN)
21
22 \mid [n,m] = size(Q);
23 \mid n = n-1;
24 \mid D = cell(n+1, n+1);
25
26
27 | for i = 1:(n+1)
28
       D\{i,1\} = Q(i,:);
29
   end
30
   for j=2:(n+1)
31
       for i=1:(n+2-j)
32
            D{i,j} = slerp(D{i,j-1},D{i+1,j-1},t);
33
       end
34 | end
35
   end
```

Listing 16: slerp

```
function Q = slerp(Q1, Q2, t)
2
   %input:
3
   % 01, 02
                        kvaterniona
4 % t
                        parameter v [0,1]
5
   %output:
                        rezultat slerp—a med Q1 in Q2 na mestu t
6 % Q
7
   %To je sfericna linearna interpolacija, ki naj bi zamenjala
   %navadno v de Casteljauju.
   % https://en.wikipedia.org/wiki/Slerp
10
11 | if t == 0
12
       Q = Q1;
13 else
14
       if t == 1
           0 = 02;
15
16
       else
17
             q = quatmultiply(Q1,Q2);
18
   %
             if q(1) <= 0
19 %
                  display('dolga pot')
```

```
20 %
                  display(q)
21
  %
                  [r1,r2,r3] = quat2angle(q)
22 %
                  01 = -01; %tako naj bi izbrala krajso pot, se mi zdi
23 %
             end
24
           Q = quatmultiply(Q1, quat_exp(quatmultiply(quat_exp(Q1,-1),Q2))
               ),t));
25
       end
26 | end
27
   end
```

Listing 17: translacija

```
1
   function c = translacija(w, Q, t)
 2
   %input:
 3 % W
                        translacijska funkcija izhodisca, racunana na t,
 4
   %
                        n x 3 matrika
 5
   % 0
                        sfericna rotacijska Bez krivulja, racunana na t,
 6
   %
                        n x 4 matrika
 7
   % t
                        n parametrov, pri katerih racunamo funkcijo
   %output:
                        normirana translacija, matrika n x 3
9
   % C
10
11 \mid n = length(t);
12 \mid c = zeros(n,3);
13
14 | for i = 1:n
15
        nQt = norm(Q(i,:))^2;
        c(i,:) = w(i,:)/nQt;
16
17
   end
18
   end
```

Listing 18: izracunaj vse

```
1 | function [mat_Q,w,c] = izracunaj_vse(Q, B, t)
2 %Tole bo izracunalo vse za en premik
3 %input:
4 % Q
                            matrika kontrolnih kvaternionov za sfericne
5
                            rotaciie
6
   % B
                            matrika kontrolnih tock za Bezierjevo
      krivuljo
7
   %
                            izhodisca
  % t
                            parametri, pri katerih racunamo
9 %output:
                           matrika kvaternionov, ki dolocajo sfericne
10 |% mat_Q
       rotacije
11
                            Bezierjeva krivulja premika koordinatnega
      izhodisca
12 % c
                            normirana translacijska funkcija
```

```
mat_Q = polepsaj_sbezier(sbezier(Q,t));
w = bezier(B,t);
c = translacija(w,mat_Q, t);
end
```

Listing 19: narisi_vse

```
function narisi_vse(x0,y0,z0,T0, mat_Q,c, t, osi, prehod,tirnice,
       robovi)
   %Tole bo narisalo vse
 3
   %input:
                                 stranice kvadra
 4 % x0, y0, z0
 5 % T0
                                 izhodisce kvadra
                                 matrika sfericnih rotacij
 6 % mat_Q
 7
   % C
                                 matrika normirane translacijske funkcije
 8 % t
                                 parametri, pri katerih racunamo
 9 % osi
                                 dolzine osi
10 % prehod, tirnice, robovi
                                1 ali 0, kaj hocemo risati
11 \mid n = length(t);
12
13 | H = cell(n,1);
14 | P = cell(n,1);
15 hold on
16 axis equal
17
   axis([-osi osi -osi osi -osi osi])
18
19
   % Rise prehajanje kvadrov
20
21
   for i = 1:n
22
        H\{i\} = quat\_rot\_mat(mat\_Q(i,:));
23
        x = (H{i}*x0')';
24
        y = (H{i}*y0')';
25
        z = (H{i}*z0')';
26
        P\{i\} = [x;y;z];
27
        if prehod
28
            if (mod(i, 1) == 0 || i == 1)
29
                risi_kocko(kocka_vek(x, y, z, c(i,:)), [(n-i)/n, 0, i/n])
30
            end
31
        end
32 end
33
34
   % Rise tirnice, po katerih se premikajo oglisca kvadra
   if tirnice
36
        plot_tirnice(P,c)
        plot3(c(:,1), c(:,2), c(:,3), 'LineWidth', 2, 'Color', 'k')
37
```

```
38 | end
39
   % Narise izracunano prvo in zadnje stanje
40 | if robovi
41
        H = quat_rot_mat(mat_Q(end,:));
42
        x = (H*x0')';
43
        y = (H*y0')';
44
        z = (H*z0')';
        T = T0+c(end,:);
45
46
        risi_kocko(kocka_vek(x, y, z, T), 'g');
47
        H = quat_rot_mat(mat_Q(1,:));
48
        x = (H*x0')';
49
        y = (H*y0')';
50
        z = (H*z0')';
51
        T = T0+c(1,:);
52
        risi_kocko(kocka_vek(x, y, z, T),'y');
53 end
54 \mid end
```

```
% definicija kocke
1
 2
 3 % STRANICE KOCKE
4 | x0 = [1 \ 0 \ 0];
 5 | y0 = [0 \ 1.5 \ 0];
6 \mid z0 = [0 \ 0 \ 2];
   T0 = [0 \ 0 \ 0];
8 \mid K = kocka_vek(x0,y0,z0, T0);
9
10
11 % KVATERNIONI ZA OBRACANJE KOCKE
12
13 \ \% \ Q0 = angle2quat(0, 0, 0);
14 \% Q1 = angle2quat(pi/2, 0, 0);
15 \ \% \ Q2 = angle2quat(pi/2, pi/4, 0);
16 \ \% \ Q3 = angle2quat(pi/2, pi/4, pi/3);
17
18 % KVATERNIONI ZA OBRACANJE KOCKE
19
20 | Q0 = kot_v_kvat(0, [1,0,0]);
21 | Q1 = kot_v_kvat(-pi/2, [1,0,0]);
22 | Q2 = kot_v_kvat(-pi/2, [0,0,1]);
23 | Q3 = kot_v_kvat(3*pi/4, [1,0,-1]);
24
25 \mid Q = [Q0; Q1; Q2; Q3];
26
27
28 |% PRIMER: pri temle naj bi sel po dolgi poti, vendar se mi zdi
```

```
29 % da je brez popravka boljse (glej funkcijo slerp)
30 \ \% \ Q0 = kot_v_kvat(0, [1,0,0]);
31 \% Q1 = kot_v_kvat(pi/4, [1,0,0]);
32 \ \% \ Q2 = kot_v_kvat(-pi/2, [0,0,1]);
33 |% Q3 = kot_v_kvat(3*pi/4, [1,0,-1]);
34
35
36
37
   % BEZIERJEVA KRIVULJA ZA TRANSLACIJO
38 \mid b0 = [-9 - 9 - 9];
39 | b1 = [6 \ 2 \ 5];
40 | b2 = [-8 6 9];
41 \mid b3 = [5 \ 5 \ -5];
42 \mid B = [b0; b1; b2; b3];
43
44 \mid n = 15;
45 | t = linspace(0,1,n);
46 \, | \, \text{os} = 10;
47
48 \mid [mat_Q, w, c] = izracunaj_vse(Q,B,t);
49 | narisi_vse(x0,y0,z0,T0, mat_Q,c,t, os, 1, 1, 1)
50 |%plot3(B(:,1),B(:,2),B(:,3))
51
   %scatter3(B(:,1),B(:,2),B(:,3))
52
53 % ZLEPKI?
54 % to sta ze dva premika, ki se nadaljujeta
55 % samo C^0 zveznost
56
57 \mid QQ = [Q3; kot_v_kvat(pi/4, [-1,0,1]); kot_v_kvat(pi/2, [1,0,0]);
       kot_v_kvat(pi/3, [1,0,1]);
58 \mid BB = [b3; 2 3 4; 5 6 7; -5 -5 5];
59
   [mat_QQ, ww, cc] = izracunaj_vse(QQ,BB,t);
60 | narisi_vse(x0,y0,z0,T0, mat_QQ,cc,t, os, 1, 1, 1)
61 |%plot3(BB(:,1),BB(:,2),BB(:,3))
62
   %scatter3(BB(:,1),BB(:,2),BB(:,3))
63
64
   QQQ = [QQ(end,:); kot_v_kvat(-pi/3, [1,0,1]); kot_v_kvat(pi/2,
       [0,0,1]); kot_v_kvat(-pi/2, [1,0,0])];
   BBB = [BB(end,:); 0 9 0; 0 0 -9; 0 0 0];
65
66
   [mat_QQQ, www, ccc] = izracunaj_vse(QQQ,BBB,t);
67 | narisi_vse(x0,y0,z0,T0, mat_QQQ,ccc,t, os, 1, 1, 1)
68
   %plot3(BBB(:,1),BBB(:,2),BBB(:,3))
69 |%scatter3(BBB(:,1),BBB(:,2),BBB(:,3))
71 % ce zdruzimo kontrolne poligone, dobimo precej drugacne premik
72 \ \% \ N = 5*n;
```

Ker sva rotacijo želela izraziti s kotom ϕ in osjo $\vec{r}$, sva definirala funkcijo, ki kot ϕ in enotski vektor e, ki leži na osi r, pretvori v ustrezen kvaternion Q.

Listing 20: For educational purposes

```
1
  function r = kot_v_kvat(fi, e)
2 %input:
3 % fi
                    kot
4 % e
                    vektor osi
5 %output:
6
  % 0
                    kvaternion
7
  |% sprejme kot fi in os e ter vrne kvaternion, ki predstavlja rotacijo
8
9 % za kot fi okoli osi e
10
11 \mid e = e/norm(e);
   r = [\cos(fi/2) \sin(fi/2)*e(1) \sin(fi/2)*e(2) \sin(fi/2)*e(3)];
13
   end
```

Listing 21: For educational purposes

```
% example of while loop using placeholders
1
2
  while \langle condition \rangle
3
     if \langle something-bad-happens \rangle
        break
4
5
     else
        % do something useful
6
7
     end
8
     % do more things
9
  end
```